

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 2. panta 11. punkts un 11. pants ir interpretējami tādējādi, ka apstākļos, kad bērna aizvešana ir notikusi saskaņā ar provizoriski izpildāmu tiesas nolēmumu, kas vēlāk ir ticis atcelts ar tiesas nolēmumu, kurā bērna dzīvesvieta ir noteikta tā vecāka domicilā, kas dzīvo izcelsmes dalībvalstī, dalībvalsts, uz kuru bērns ir aizvests, tiesai, kurā ir iesniegts pieteikums par bērna atgriešanos, novērtējot visus konkrētos attiecīgā gadījuma apstākļus, ir jāpārbauda, vai bērna pastāvīgā dzīvesvieta tieši pirms apgalvotās nelikumīgās aizturēšanas joprojām bija izcelsmes dalībvalstī. Veicot šo novērtējumu, ir svarīgi ņemt vērā, ka tiesas nolēmums, ar ko ir atļauta aizvešana, varēja tikt izpildīts provizoriski un ka par to tika iesniegta apelācijas sūdzība;
- 2) Regula Nr. 2201/2003 ir interpretējama tādējādi, ka apstākļos, kad bērna aizvešana ir notikusi saskaņā ar provizoriski izpildāmu tiesas nolēmumu, kas vēlāk ir ticis atcelts ar tiesas nolēmumu, kurā bērna dzīvesvieta ir noteikta tā vecāka domicilā, kas dzīvo izcelsmes dalībvalstī, bērna neatgriešana šajā dalībvalstī pēc šī otrā nolēmuma pieņemšanas ir nelikumīga un ir jāpiemēro šīs regulas 11. pants, ja tiek uzskatīts, ka bērna pastāvīgā dzīvesvieta tieši pirms šīs neatgriešanas vēl bija minētajā dalībvalstī. Tieši pretēji, ja uzskata, ka šajā brīdī bērna pastāvīgā dzīvesvieta vairs nebija izcelsmes dalībvalstī, lēmums noraidīt pieteikumu par bērna atgriešanos, pamatojoties uz šo tiesību normu, ir pieņemts, nepārkāpjot šīs pašas regulas III nodaļas noteikumus par dalībvalstī pasludinātu spriedumu atzīšanu un izpildi.

(¹) OV C 351, 6.10.2014.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 31. jūlijā iesniedza Landgericht Köln (Vācija) – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Lieta C-369/14)

(2014/C 439/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītāja: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Atbildētāja: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvas 2002/96/EK (¹) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem 2. panta 1. punkts, 3. panta a) punkts, kā arī I A un I B pielikums un/vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Direktīvas 2012/19/ES (²) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts, kā arī I un II pielikums jāinterpretē tādējādi, ka ar 220 V līdz 240 V elektrisko spriegumu darbināmi (garāžas) vārtu motori, kas ir paredzēti, lai tos kopā ar (garāžas) vārtiem iebūvētu ēkas konstrukcijā, atbilst elektrisko un elektronisko iekārtu, it īpaši, elektrisko un elektronisko instrumentu definīcijai?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Direktīvas 2002/96/EK I A pielikuma 6. punkts un I B pielikuma 6. punkts un/vai Direktīvas 2012/19/ES 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts, I pielikuma 6. punkts un II pielikuma 6. punkts jāinterpretē tādējādi, ka, atbilstoši 1. jautājumam, (garāžas vārtu) motori ir jāuzskata par lielizmēra stacionāro rūpniecisko mehānismu daļu šo normu izpratnē?

3) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša un atbilde uz otro jautājumu noliedzoša:

Vai Direktīvas 2002/96/EK 2. panta 1. punkts un/vai Direktīvas 2012/19/ES 2. panta 3. punkta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka, atbilstoši 1. jautājumam, (garāžas vārtu) motori ir jāuzskata par daļu no kāda cita tipa iekārtas, kas ir izslēgtas no attiecīgās direktīvas piemērošanas jomas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīva 2002/96/EK par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (OV L 37, 24. lpp.)

⁽²⁾ OV L 197, 38. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 11. augustā iesniedza *Amtsgericht Rüsselsheim* (Vācija) – *Juergen Schneider, Erika Schneider/Condor Flugdienst GmbH*

(Lieta C-382/14)

(2014/C 439/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Rüsselsheim

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Juergen Schneider, Erika Schneider*

Atbildētāja: *Condor Flugdienst GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ārkārtējam apstāklim regulas ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē ir jābūt tieši saistītam ar rezervēto lidojumu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša: cik daudz iepriekšējo lidojumu ar plānotajā reisā izmantojamu lidmašīnu ir būtiski saistībā ar ārkārtēju apstākli? Vai attiecībā uz ārkārtēju apstākļu ņemšanu vērā iepriekšējos lidojumos pastāv ierobežojums laikā? Ja pastāv, kā tas ir jāaprēķina?
- 3) Ja ārkārtējie apstākļi, kas radušies iepriekšējos lidojumos, ir būtiski arī attiecībā uz vēlāku lidojumu: vai iespējamie pasākumi, kas apkalpojošajam gaisa pārvadātājam ir jāveic saskaņā ar regulas 5. panta 3. punktu, attiecas tikai uz ārkārtējā apstākļa novēršanu vai tomēr arī uz izvairīšanos no ilgās kavēšanās?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, OV L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 28. augustā iesniedza *Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság* (Ungārija) – *Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága*

(Lieta C-409/14)

(2014/C 439/24)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.*